

Beskrajno klupko jasenovačkih laži i revizionizam iz Yad Vashema

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja: Narodnost:
DREISSIGER	JOSIP	MAVRO	1890*	SLATINA	SLATINA ŽIDOV*
				Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1941
				Logor: JASENOVAC*	Stratište:

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođen/a:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja: Narodnost:
SALOM	DANKO	IZIDOR	1927*	ŠAMAC	ŠAMAC ŽIDOV
				Stradao/la: OD USTAŠA	God. smrti: 1941*
				Logor: JASENOVAC	Stratište:

Rekorderi na jasenovačkome popisu između navedene godine rođenja i godine koja s navodi u napomenama kao moguće godine rođenja su **Danko Salom** (1927.*/1990.) sa 63 godine razlike u navedenim godinama rođenja i **Josip Dreissiger** (1890.*/1999.) s ekstremnih 109 godina razlike

Pišu: M. KOIĆ
i NIKOLA BANIĆ

U mrežnome je jasenovačkom popisu 2.816 židovskih žrtava iz logora Jasenovac (24 posto) kod kojih je godina rođenja od samih autora popisa označena kao nepouzdan podatak. Zanimljivo da se u samo 88 slučajeva kao izvor podataka navodi Yad Vashem odnosno, kako se to spominje na mrežnim stranicama Javne ustanove Spomen-područje (JUSP) Jasenovac, 'imenik žrtava holokausta izrađen

prema svjedočenjima datim Yad Vashemu'. Znači, samo u 3 posto slučajeva kao izvor koristi se vjerojatno najopsežnija baza podataka o stradalim Židovima. Izgleda kao da autori popisa zaziru od Yad Vashema kao vrag od tamjana. Međutim još je nevjerojatniji podatak da u čak 58 slučajeva (66 posto) citirani podaci iz Yad Vashema ne samo da ne potvrđuju već u potpunosti opovrgavaju podatke iz mrežnoga jasenovačkog popisa. Tako se, primjerice, u napomenama jasenovačkoga popisa kod 12 navodnih žrtava navode podaci iz Yad Vashema prema kojima su stradali u njemačkim logorima, pretežno

u Auschwitzu i Treblinki. U četirima slučajevima žrtve su stradale u srpskim logorima smrti i to tri u Beogradu te jedan slučaj iz Niša. U 13 se slučajeva kao mjesto smrti navode neki drugi logori u ND Hrvatskoj, primjerice, Đakovo, Lepoglava, Pag i Gospić, a ne Jasenovac ili Stara Gradiška. U ostalih 29 slučajeva navodi se da je mjesto smrti nepoznato ili Jugoslavija, tj. Jugoslavija.

Ekstremne razlike

Kod 32 slučaja iz ove izdvojene skupine od 88 navodnih žrtava, razlika u navedenoj godini smrti i alternativnoj godini

iz napomena u jasenovačkome popisu veća je od 5. U digitalnom arhivu Yad Vashema ±5 godina je najveća moguća razlika koja se može izabrati u naprednoj tražilici. Jasno je i zašto. Do dvije godine razlike tolerirajuća je pogreška zbog mogućih razlika u navedenoj starosti, tj. u godini rođenja, a pet godina razlike pogreška je koja može nastati, primjerice, zbog nepreciznih podataka rodbine ili prijatelja. U svakome slučaju, ako se uzme u obzir zaokruživanje podataka i nepreciznost kod određivanja starosti, pogreška ne bi smjela biti veća od 10 godina. Međutim, među 88 slučajeva iz ove skupine takvih je 17, a kod 7 slučajeva ta je pogreška čak 20 ili više godina. Rekorderi su **Danko Salom** (1927.*/1990.) sa 63 godine razlike u navedenim godinama rođenja i **Josip Dreissiger** (1890.*/1999.) s ekstremnih 109 godina razlike. Premda ekstremni, to nisu jedini takvi slučajevi u jasenovačkome popisu. U slučaju Danka Saloma navedene godine na prvi pogled izgledaju kao godine rođenja i (prirodne) smrti, a u slučaju Josipa Dreissigera razlika je takva da se vjerojatno radi o prevodu kod pretjeranoga komunističkog petljanja s podatcima pri kreiranju novih žrtava. Ostali iznad 20 godina razlike starosti između podataka u popisu i iz napomena su **Salamon Baruch** (1933.*/1903) koji bi mogao biti malo dijete ili sredovječni muškarac u istoj osobi, **Mazalta Katan** (1926.*/1905) vrlo mlađa djevojka ili sredovječna žena, pa **Rahela Danon** (1888.*/1910.) kao starica ili mlađa žena, **Valter Spiegel** (1924.*/1904) mladić na pragu punoljetnosti ili sredovječni muškarac i **Daniel Salom** (1868.*/1888.). Već se u napomenama kod nekih od gore navedenih vidi da nisu stradali u Jasenovcu. Primjerice, prema podatcima iz napomene koje se pozivaju na izvor iz Yad Vashema, Valter Spiegel nije rođen u Zemunu već u Senti u Bačkoj i stradao je u Auschwitzu, Rahela Danon u Đakovu, kod Daniela Saloma navodi se Jugoslavija i Čehoslovačka, a mjesto smrti Josipa Dreissigera i Mazalte Katan je nepoznato. Znači, zbog goleme razlike u godinama rođenja, gore navedeni nisu mogli biti točno identificirani, a podaci iz napomene pokazuju različita mjesta smrti. Ovi primjeri pokazuju da su se bez obzira na podatke na jasenovački popis stavljala imena samo zato da se umjetno poveća broj žrtava. Nakratko ćemo se vratiti na

Danijela i Danka Saloma. U jasenovačkome su popisu osmorica Daniela Saloma. Sedmoricu su iz Sarajeva, a jedan iz Tužle. U arhivu Yad Vashema prema stanju od 30. studenoga 2017. godine ima 28

komunističkih tajnih službi sa specijalizacijom u povijesti, a su podatci iz Yad Vashema prema kojima se navode dvije godine 1942. i 1990. (sic!). Prema stanju u digitalnom arhivu Yad Vashema od 30. studenoga 2017. niti u jednome zapisu rodbine, prijatelja ili neke židovske organizacije ne spominje se Danko/Daniel/Dan Salom rođen 1927. godine. Prema godini rođenja, najблиži su Danko (Daniel/Dan) Salom rođen 1917. u Travniku, mjesto smrti nepoznato, i Daniel (Braco) Salom rođen 1923. godine, također iz Travnika, koji je živio u Sarajevu. U skeniranome originalnom obrascu na španjolskome kod njega piše da je poginuo na planini Mosor kod Splita u borbi protiv nacista. Apsolutno nije jasno koje to onda podatke iz Yad Vashema citiraju stručnjaci iz JUSP Jasenovac u svojem popisu. Tako se kreira prividna stvarnost, a ne stvarni popis žrtava.

Niški posmrtni bubanj

Ako pogledamo neke pojedinačne slučajeve iz ove skupine kod kojih se u napomenama navodi drugo mjesto smrti nevezano uz Jasenovac ili Staru Gradišku, to izgleda ovako: prema mrežnom jasenovačkom popisu, **Adolf Herzog** iz Vukovara rođen je 1882.*, a u napomenama je alternativna godina rođenja iz Yad Vashema prema kojoj je 12 godina stariji. U Yad Vashemu čak je 5 zapisa o Adolfu Herzogu iz Vukovara. Tri su prema iskazima bliske rodbine. Prema iskazu sestre i nećakinje stradao je u Auschwitzu, a prema drugome iskazu nećakinje stradao je u Mađarskoj. Auschwitz se kao mjesto smrti navodi i u jednoj listi stradalih Židova s osječkog područja te u srpskom *Spisku žrtava rata*, tj. srpskoj inačici komunističkoga popisa žrtava iz 1964. godine (SZSJ64). Ako se to navodi u srpskom *Spisku žrtava rata* iz 1992., tada je vrlo mala vjerojatnost da se isti podatak ne nalazi i u nekoj od inačica SZSJ64 glavnoga izvora podataka kojega koriste autori mrežnoga jasenovačkog popisa pa se postavlja pitanje po kojim se kriterijima Adolf Herzog nalazi na jasenovačkom popisu. **Bela Kraus** s jasenovačkoga popisa rođen je 1877.* u Daruvaru, a prema podatku iz napomene mlađi je 15 godina tj. rođen je 1892. godine i nije stradao u Jasenovcu već u Auschwitzu. Zanimljivo da jedini podatak iz digi-

talnoga arhiva Yad Vashema koji odgovara po godini rođenja je za Belu Krausa iz Pančeva i on je prema podatcima sestrične stradao u Auschwitzu. Zanimljivo da se u digitalnome arhivu Yad Vashemu na dvjema listama nalazi Bela Kraus iz Daruvara rođen 1870. godine. Prema jednoj listi predviđen je za deportaciju, ali ne navodi se odredište, a prema drugoj zabilježen je u nekakvom popisu iz 1942. godine u Daruvaru. Osim tih podataka nema potvrde da je Bela Kraus rođen 1870-ih stradao u nekome logoru. Logično je pitanje kako se i zašto onda Bela Kraus našao na jasenovačkom popisu. U ovome slučaju odgovor vjerojatno leži u činjenici da su prema podatcima iz digitalnog arhiva Yad Vashema trojica istoimenih žrtava svi rođeni 1894./1895. ubijeni u srpskim logorima smrti. Navode se beogradski logori Sajmište, Banjica i Topovske šupe. U prethodnim tekstovima već su navedeni primjeri žrtava iz *Judenfrei* Srbije koji su završili na jasenovačkom popisu. Izgleda da suradnja starih antifa *jarana* četnika i partizana nikada nije bila prekinuta. To potvrđuje i slučaj Berte Albahari iz Zagreba rođene 1906.* godine. Osim još dviju alternativnih godina rođenja i da je navodno Hrvat, tj. muškarac, u napomenama jasenovačkoga popisa naveden je i podatak iz digitalnog arhiva Yad Vashema prema kojem je stradala u Nišu, tj. navodi se mjesto Bubanj-Niš. Među nekoliko zapisa u digitalnom arhivu Yad Vashema, o Berti Albahari iz Niša nigdje se ne spominje Zagreb, a u skeniranome originalnom iskazu iz 1955. godine piše "Niš, streljana na bubanj" - znači Bubanj nije logor ili neko drugo mjesto već možda označuje srpski teatralni takt smrti iz Niš(a).² Inače prema nekim drugim zapisima iz Yad Vashema, Berta Albahari je ubijena u logoru Sajmište u Beogradu. U srbijanskom *Spisku žrtava rata* tu su dvojbu rješili u stilu Aleksandrova rješavanja gordijskoga čvora tako da imaju dvije istomene žrtve stradale u Nišu i u Zemunu, ali čak ni oni u ovome slučaju nisu išli tako daleko da kreiraju još jednu jasenovačku žrtvu. U stvari nisu ni morali kad u Hrvatskoj postoje oni koji taj posao obavljaju umjesto njih.

Klupko laži

U jasenovačkom popisu nalazi se Rena Levi iz Sarajeva, rođena 1899.*,

otac Jozef, stradala od ustaša* 1942.* u Jasenovcu*. Osim mjesta rođenja i očeva imena, svi ostali vitalni podaci od samih autora popisa označeni su zvjezdicama kao nepouzdani. U napomenama se navode dva izvora podataka. Osim najče-

U jasenovačkome su popisu ekstremne razlike u godinama rođenja, tj. u vitalnim identifikacijskim podatcima, a u takvim slučajevima kad ista žrtva može istodobno biti i dijete i starac nemoguća je jednoznačna identifikacija. Praktično svatko rođen na području Europe, i to ne samo oni rođeni prije 1945. godine, potencijalni su kandidati za jasenovačku žrtvu. Znači da identifikacijski podaci te vrijeme i mjesto smrti ne igraju nikakvu ulogu pa ispada da je Jasenovac interface za sve zločine svijeta

ščega izvora, komunističkoga popisa iz 1964. godine (SZSJ64), navode se i podatci iz Yad Vashema s dvjema alternativnim godinama rođenja 1885. i 1895., alternativnim mjestom rođenja Visoko, a kao mjesta smrti navode se Jugoslavija, Treblinka i nepoznato mjesto. Provjerom u digitalnom arhivu Yad Vashema nađe-

na je Reina Levi (1885.) stradala 1943. godine u Treblinski, ali kod nje se navodi da je živjela u Bitoli u Makedoniji. Prema iskazu sestre, Rena Levi rođena 1895., iz Visokoga, sa stalnim boravkom u Sarajevu stradala je na nepoznatome mjestu, ali ime oca razlikuje se od navodne jasenovačke žrtve. Opet se postavlja pitanje koje to podatke iz Yad Vashema i po kojim kriterijima citiraju u jasenovačkome popisu? U Yad Vashemu samo je jedna Rena Levi rođena 1899. godine, otac Jozef i stradala u Jasenovcu, a to je podatak iz *Spiska žrtava rata* srpskoga ekivalenta komunističkog popisa žrtava iz 1964. godine. Koincidentno su u digitalnom arhivu Yad Vashema još dvije Rene Levi čiji se očevi zovu Jozef. To su Reina Levi s grčkoga otoka Rodosa u istočnom Sredozemlju. Kod nje nije navedena godina rođenja, međutim u arhivu Yad Vashema je i Reina Juliette Levy, rođena 1899., otac Joseph. Znači sve isto kao i kod navodne jasenovačke žrtve samo što se radi o ženi s juga Francuske stradalj u Auschwitzu 1944. godine. Slučajnosti se događaju, ali ne u tako velikome broju kao u jasenovačkom popisu. Nije drukčija situacija ni kod ostalih komunističkih i srpskih popisa. Primjerice, u digitalnom arhivu Yad Vashema je, prema srpskom *Spisku žrtava rata*, čak 19 sarajevskih Rena Levi rođenih 1883. (dvije), 1884., 1885., 1889., 1897., 1898., 1900., 1902., 1905., 1906., 1907., 1908., 1910., 1912., 1914., 1931., 1933. i 1937. godine kod kojih se kao mjesto smrti navodi logor Đakovo, a na popisu žrtava iz logora Đakovo nalazi se samo Rena Levi – Altarac, rođena 1880. godine.³ Taj se podatak navodi i u digitalnom arhivu Yad Vashema. Znači, u srbijanskom *Spisku žrtava rata* nastalom na temelju komunističkog popisa (SZSJ64) je 19 lažnih žrtava, a frapantna je činjenica da stvarnu žrtvu nisu stavili na popis. Koje zaključke možemo izvući iz toga? Autore komunističkih i srpskih popisa žrtava istina očito ne zanima niti je traže. Apsurdno je koliko su se zapetljali u svoje klupko laži tako da nisu u stanju naći niti stvarnu žrtvu. Tragikomično je kad se kao imena očeva navode čak i prezimena Papo i Montiljo. Pretpostavka je da ta (prez)imena nisu baš nasumično izabrana i da je inspiracija nađena u djevojačkim prezimenima. Primjerice, u srbijanskom *Spisku žrtava rata* navodi se Rena Levi Montiljo, rođena 1914.

godine kao i navodna žrtva iz Đakova, ali u ovome se slučaju kao mjesto smrti navode Križevci. U digitalnom arhivu Yad Vashemu nalazi se zapis o Reni Levi rođ. Papo staroj 42 godine. Ona bi mogla otrpilike odgovarati po godini rođenja onoj s jasenovačkoga popisa, osim što kod nje nije poznato mjesto i godina smrti. Prema gore navedenome može se zaključiti da prema podatcima rodbine, prijatelja ili židovskih organizacija nema Mazalta Katan rođena 1908. godine i stradala u Loborgradu. Ne navodi se očeve ime pa se ne može sa sigurnošću znati radi li se o istoj ženi. U srbijanskom *Spisku žrtava rata* nalazi se Mazalta Katan rođena 1903. godine i njezin se otac zove Salomon i ona je navodno stradala u Đakovu 1942. godine, ali u tome srpskom popisu, temeljenome na komunističkom popisu žrtava rata iz 1964. godine, nalazi se još jedna Mazalta Katan rođena 1903. godine koja je stradala u Đakovu, ali kao očeve ime navodi se Moise. Komunistički i srpski popisi imaju cijelu paletu žrtava kreiranih za svaku priliku. Zanimljivo da se u srbijanskom *Spisku žrtava rata* očeve ime kod mlađe Mazalte Katan (1936.) navodi u inačici Zadik, a kod imenjakine kod koje nije navedena godina rođenja to je Tzadok Sado. Obje su navodno stradale 1945. godine u Jasenovcu. Tu se već može lako uočiti o kakvu se mozaiku laži ovdje radi. Čini se da su neke od navedenih nastale na temelju Mazalte Katan iz Sarajeva čiji se otac prema podatcima bliske rodbine zove Tzadik, ali ona je u trenutku smrti u Auschwitzu bila stara 62 godine. Red istine pa nekoliko redova laži i tako se kreiraju tisuće papirnatih žrtava, kao u gore navedenim slučajevima kada se od starice i sredovječne žene kreiraju djevojačice stradale u Jasenovcu. To je komunistički recept za djeće žrtve pa stoga ne začuđuje da je na jasenovačkom popisu četvrtina žrtava djeca.

Test(a) istine

U jasenovačkom popisu nalazi se Lujza Ozerović-Nahman. Navodno je rođena nepouzdano određene 1897.* godine u Osijeku, a ubijena je također nepouzdano

1 Daniel Salom, 1900., Sarajevo

2 <http://yvng.yadvashem.org/nameDetails.html?language=en&itemId=789532&ind=4>

3 <http://elmundosefarad.wikidot.com/spisak-zrtava-fasistickog-terora-logora-dakovo>

4 <http://yvng.yadvashem.org/nameDetails.html?language=en&itemId=788784&ind=2&winId=-3623681185350156307>

određene 1943.* godine. U napomenama se navodi da je rođena 1900. godine u Beogradu, a citira se i podatak iz digitalnog arhiva Yad Vashema prema kojem se spomenuta zove Luiza Testa, rođena 1887. godine u Beogradu, a stradala 1942. godine. Već taj uvodni kaos daje naslutiti da se radi o fantomskoj zoni jasenovačkoga popisa. U digitalnom arhivu Yad Vashema samo je jedna Lujza Ozerović bez dodatka Nahman i to iz Beograda koja je navodno živjela u Osijeku. Podatak je to iz srpskoga pamfleta *Spisak žrtava rata* izdanog 1992. godine tijekom srpske agresije na Hrvatsku. O Luizi Testi pet je zapisa u digitalnom arhivu Yad Vashema, a citiranome podatku iz napomena mrežnoga jasenovačkoga popisa odgovara Lujza Testa iz Beograda, stara 55 godina. Prema godini smrti 1942. može se izračunati da je najvjerojatnije rođena 1887.* godine kao i u napomenama jasenovačkoga popisa. Međutim, autori mrežnoga jasenovačkoga popisa nisu citirali dio koji se odnosi na mjesto smrti, a to je beogradsko Sajmište, jedan od srpskih logora smrti. U drugome zapisu o Luizi Testi rođ. Sajovics iz Beograda, iste starosti kao i u prethodnom slučaju u digitalnom obrascu navodi se mjesto smrti Jasenovac. Međutim, u skeniranome originalnom obrascu jasno piše da je Lujza Testa ubijena 'april ili maj 1942 u Beogradu (Sajmište)'.⁴ U interesu je Yad Vashema da se ovakve pogreške promptno isprave. Tri preostala zapisa odnose se na Luizu Testu rođenu u Bitoli 1903. godine, u kako se navodi južnoj Srbiji. Ona je deportirana 1943. godine, a kao mjesto smrti navode se logori Malkinia tj. Treblinka. Zanimljiva je analogija između godine smrti Luize Teste iz Bitola i godine smrti navodne jasenovačke žrtve Lujze Ozerović-Nahman.

U jasenovačkom popisu ekstremne razlike u godinama rođenja, tj. u vitalnim identifikacijskim podatcima, a u takvim slučajevima kad ista žrtva može istovremeno biti i dijete i starac nemoguća je jednoznačna identifikacija. Prema gore navedenim primjerima, praktično svatko rođen na području Europe i to ne samo oni rođeni prije 1945. godine, potencijalni su kandidati za jasenovačku žrtvu. Znači da identifikacijski podaci te vrijeme i mjesto smrti ne igraju nikakvu ulogu pa ispada da je Jasenovac interface za sve zločine svijeta.

